

04.09.2012.

Република Србија
Привредни апелациони суд
4 Пвж 376/12
27.7.2012. године
Београд

П Р И М Љ Е Н О
У _____ прим. _____ прил.
01.08.2012
Р _____ од _____
У ПРИВРЕДНОМ СУДУ
У БЕОГРАДУ 15

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Слободанке Виденовић, председника већа, судије Љиљане Лекић и судије Ђорђа Јовановића, чланова већа, у предмету стечаја над стечајним дужником Привредним друштвом за поседовање у промету некретнина, грађевинарства и трговину DELTA LEGAL ДОО Београд, решавајући о жалбама поверилаца: Марић Стевана из Београд чији је пуномоћник Нешковић Радивоје адвокат из Београда и В POP SHOP доо Београд, изјављене на решење Привредног суда у Београду Ст 2753/10 од 23.1.2012. године, на седници већа одржаној дана 27.7.2012. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Београду Ст 2753/10 од 23.1.2012. године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду Ст 2753/10 од 23.1.2012. године ставом I изреке решења потврђено је усвајање плана реорганизације поднетог од стране предлагача стечајног управника Саше Радуловића од 6.1.2012. године. Ставом II изреке решења је одређен надзор над испуњењем плана реорганизације од стране стечајног управника и контрола да ли стечајни дужник своје обавезе према повериоцима испуњава у складу са усвојеним планом реорганизације. Ставом III изреке решења је одређено да решење има правно дејство према свим учесницима стечајног поступка од дана правноснажности укључујући и повериоце који своје потраживање нису пријавили у стечајном поступку као и према учесницима који су приговорили у стечајном поступку. Ставом IV изреке решења је одређено да по правноснажности решења о потврђивању Плана реорганизације од 6.12.2012. године, стечајни поступак се обуставља.

Поверилац Марић Стеван преко пуномоћнока из реда адвоката побија наведено решење из свих законом дозвољених разлога са предлогом да се исто укине и врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Поверилац В POP SHOP доо Београд, побија наведено решење због битне повреде одредаба поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу чл. 372. у вези чл. 388. Закона о парничном поступку, на основу чл. 7. став 1. Закона о стечају, Привредни апелациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Према стању у списима предмета, првостепеним решењем Ст 2753/10 од 24.2.2011. године је отворен стечајни поступак над дужником Привредно друштво за посредовање у промету некретнина, грађевинарство и трговину „DELTA LEGAL“ ДОО Београд.

У току стечајног поступка стечајни управник Саша Радуловић је поднеском од 22.7.2011. године захтевао од првостепеног суда додатни рок за измену поднетог Плана реорганизације стечајног дужника од 22.7.2011. године, те је првостепени суд својим решењем од 29.7.2011. године продужио рок, у смислу чл. 162. став 3. Закона о стечају, па је стечајни управник дана 23.9.2011. године доставио првостепеном суду План реорганизације стечајног дужника. Дана 1.11.2011. године, стечајни управник је првостепеном суду доставио мишљење Комисије за заштиту конкуренције бр. 6/0-01-769/2011-2 од 26.10.2011. године да спровођење мера предвиђених измењеним Планом реорганизације дужника од 23.9.2011. године није у супротности са одредбом Закона о заштити конкуренције. Након тога, а у смислу чл. 164. став 1. Закона о стечају, било је заказано рочиште за расправљање о Плану реорганизације пред првостепеним судом дана 10.11.2011. године. Увидом у Записник са тог рочишта се утврђује да је првостепени суд констатовао да је првој класи „купци“ приступило на заказано рочиште 42,24% поверилаца од укупних потраживања стечајних поверилаца у тој класи. Затим је констатовано да је другој класи „подизвођачи“ приступило на заказано рочиште 60,81% од укупних потраживања поверилаца у тој класи и у трећој класи „остали“ приступило на заказано рочиште 84,60% од укупних потраживања поверилаца у тој класи. Надаље, на записнику са тог рочишта је констатовано да стечајни управник предлаже да се рочиште одложи у смислу чл. 165. став 13. Закона о стечају, имајући у виду да је у класи „купци“ дошло мање од 50% поверилаца у тој класи. Првостепени суд је донео решење да се рочиште о расправљању предлога за гласање плана реорганизације од 23.9.2011. године не одржи и следеће се заказује за 9.12.2011. године.

Пред првостепеним судом истог дана, 10.11.2011. године, било је заказано испитно рочиште ради испитивања потраживања поверилаца према стечајном дужнику, с тим што је рочиште за расправљање плана реорганизације било заказано за 9 часова а испитно рочиште за 10 часова. Првостепени суд није одржао испитно рочиште већ исто одложио за 25.1.2012. године.

Увидом у Записник са рочишта од 9.12.2011. године, констатује се да је наведено рочиште одржано, да се на истом рочишту расправљало и гласало о Плану реорганизације од 23.9.2011. године, које је поднео стечајни управник и да након тог гласања је констатовано да је предложени план изгласан у првој класи са од 50,70%, да је у другој класи изгласан са од 54,90% као и да је у трећој класи за предложени план гласало 29,15% поверилаца у тој класи. Првостепени суд је констатовано да није усвојен План реорганизације у трећој класи поверилаца. Стечајни управник на наведеном рочишту је тражио додатни рок за измену плана и одлагање рочишта у смислу чл. 165. став 13. Закона о стечају што му је првостепени суд одобрио и заказано је ново рочиште за 23.1.2012. године.

Предлагач Плана реорганизације, стечајни управник, је првостепеном суду дана 9.1.2012. године предао пречишћени текст плана реорганизације од 6.1.2012. године.

Увидом у Записник са рочишта пред првостепеним судом од 23.1.2012. године се констатује да је пре тог рочишта здружен поднесак стечајног управника од 20.1.2012. године којим су условно призната и оспорена потраживања у складу са поднетим планом реорганизације који је истакнут на огласној табли суда 20.1.2012. године. Затим је констатовано да повериоци којима је стечајни управник оспорио потраживање у целости, висина процента, висина потраживања у сврху гласања јесте 0, и то значи да немају право гласа. Надаље, у Записнику је констатовано да постоји само једна класа стечајних поверилаца и да, након гласања од стране присутних и од стране поверилаца који нису били присутни, а гласали су путем гласачких листића, изгласан је план реорганизације у укупном износу од 53,28% од тога је од присутних поверилаца гласало 52% а писменим путем 1,27%. На истом Записнику је донето решење да се потврђује усвајање измењеног плана реорганизације од 6.1.2012. године, након чега је суд израдио писмени отправак ожалбеног решења са позивом у образложењу на одредбе чл. 156, 158. као и чл. 166. Закона о стечају.

Законом о стечају („Сл. гласник РС“ бр. 104/2009) уређују се услови и начин покретања и спровођења стечаја над правним лицима. Стечај се у смислу овог Закона, спроводи банкротством или реорганизацијом. Под банкротством се подразумева намирење поверилаца продајом целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица. Под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редефинисањем дужничко – поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације. Реорганизација је детаљно регулисана одредбама Закона о стечају од чл. 155 до чл. 173 као и подзаконским актом Националним стандардом бр. 6 за управљање стечајном масом. Реорганизација се спроводи према плану реорганизације који се сачињава у писаној форми. Садржина плана реорганизације је предвиђена чл. 156. став 1. од тачка 1 до тачке 16 Закона о стечају и Националним стандардом бр. 6 којим се детаљно дефинише садржај плана реорганизације.

Одредбом чл. 156. став 1. тачка 3. Закона о стечају је прописано да план реорганизације мора садржати детаљну листу поверилаца са поделом на класе поверилаца и критеријума на основу којих су класе формиране, а Националним стандардом бр. 6 којим се разрађује план реорганизације, је предвиђено да исти план мора садржати детаљан опис и начин намирења поверилаца и то: неизмирене трошкове настале у стечајном поступку, укључујући награду за рад и накнаду трошкова стечајног управника; потраживања која су настала у периоду пре отварања стечаја, у оквиру формираних класа поверилаца; потраживања поверилаца чија су потраживања оспорена; и потраживање које ће настати по усвајању плана реорганизације. Одредбом чл. 156. став 1. тачка 11. и 12. Закона о стечају је прописано да план реорганизације мора садржати: годишњи финансијски извештај за претходне три године са мишљењем ревизора ако су били предмет ревизије; финансијске пројекције, укључивши пројектовани биланс успеха, биланс стања и извештаја о новчаним токовима за период извршења плана реорганизације.

Одредбом чл. 165. став 3. Закона о стечају је предвиђено на основу којих критеријума се формирају класе поверилаца и то тако што се потраживања поверилаца деле најмање на класе по основу њихових разлучних права и права приоритета њихових потраживања према исплатним редовима. Исплатни редови су предвиђени чл. 54. став 4. Закона о стечају и постоје три исплатна реда стечајних поверилаца.

У конкретном случају у пречишћеном тексту плана реорганизације који је поднео стечајни управник од 6.1.2012. године, као и у образложењу ожалбеног решења се не види да ли су примењене наведене законске одредбе приликом формирања класа поверилаца. Оно што се може са сигурношћу закључити јесте само да у овом стечајном поступку не постоји класа разлучних поверилаца. Међутим, из плана реорганизације који је усвојен не види се како су подељени стечајни повериоци по класама, да ли су сви требали да буду разврстани у једну класу или је морало бити формирано више класа поверилаца у складу са исплатним редовима. Посебно имајући у виду да су у претходним плановима реорганизације које је поднео стечајни управник биле формиране три класе поверилаца, али није јасно на основу којих критеријума је формирана класа поверилаца „купци“; класа поверилаца „подизвођачи“ и класа поверилаца „остали“. Након неизгласавања плана на рочишту које је одржано пред првостепеним судом од 9.12.2011. године без образложења и без јасних критеријума, сви повериоци су сврстани у једну класу.

Приликом формирања класа поверилаца обухваћени су и излучни повериоци јер у плану реорганизације који је изгласан а који је потврђен у садржају под редним бр. 6, се наводе излучни повериоци и о њима се говори како ће се намиривати на страни 11 плана.

У стечајном поступку од момента отварања стечаја постоје три врсте поверилаца: разлучни повериоци, стечајни повериоци и излучни повериоци. За формирање класа поверилаца код плана реорганизације учествују само стечајни и разлучни повериоци, а не учествују излучни повериоци. Ово са разлога што излучни повериоци нису повериоци који имају новчано потраживање према дужнику, већ су то лица која на основу свог стварног или личног права претендују да се део имовине излучи из стечајне масе стечајног дужника и то своје право могу остваривати не само у стечајном поступку, него у било ком другом судском поступку у смислу чл. 112. став 5. Закона о стечају.

Другостепени суд изводи закључак да је предлагач плана реорганизације помешао стечајне и излучне повериоце а што је супротно Закону о стечају, јер према овом закону план реорганизације је писмена исправа којом се редефинише дужничко поверилачки однос између стечајних поверилаца и дужника а не између излучних поверилаца и дужника.

Одредбом чл. 50. став 2. Закона о стечају је изричито прописано да излучни поверилац није стечајни поверилац.

Сходно изнетом предлагач плана реорганизације је прво морао да потпуно јасно и недвосмислено раздвоји излучне повериоце од стечајних поверилаца (то не значи да исто лице се не може појавити у својству излучног и стечајног повериоца) а да касније на основу јасних критеријума формира класе стечајних поверилаца у складу са одредбом чл. 165. став 3. Закона о стечају, а по потреби могуће је одобрити формирање и додатних класа предвиђених ставом 4 истог члана.

Одредбом чл. 167. став 1. Закона о стечају је предвиђена правна последица потврђивања плана и овом одредбом је изричито прописано да усвојени план реорганизације извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена, а сходно томе то значи да сваком повериоцу мора бити номинално одређен износ потраживања, колико је његов процентуални износ у односу на остала потраживања у свакој класи где је разврстан.

Сходно наведеној законској одредби не може у плану реорганизације који се ставља на гласање повериоцима да остане непрецизности и нејасноћа а што се дешава у конкретном случају са изгласаним планом реорганизације, јер на страни 10 наведеног плана је наведено „Гласајући за овај план повериоци гласају о правилима за утврђивање потраживања као и максималном износу који им након утврђења може припасти“. Такође је у плану недопустиво да се дају основна правила признавања потраживања као што је то учињено на страни 9 наведеног плана реорганизације јер се то прописује Законом о стечају од чл.113 до чл.119.

Одредбом чл. 157. Закона о стечају су предвиђене мере за реализацију плана реорганизације и то у ставу 1 од тачке 1 до тачке 18, док у тачки 19 је одређено да могу бити и друге мере од значаја за реализацију плана реорганизације. Сходно наведеној законској одредби поред побројаних мера за реализацију плана реорганизације из става 1 чл. 157. Закона о стечају од тачке 1 до 18, може се планом реорганизације предвидети нека друга мера, али основни услов јесте да та мера мора бити прецизна, јасна а не произвољна и паушална. Закон предвиђа могућност да се планом реорганизације може предвидети мера претварање потраживања у капитал, а то даље значи да се мора тачно навести који износ потраживања, у ком обиму и ком повериоцу се претвара и капитал, а не може да се одреди да то буде варијабилно, непрецизно, а све ово имајући у виду да план реорганизације представља извршну исправу и у њој мора бити све тачно и прецизно одређено.

Изгласаним планом реорганизације је предвиђена опција у корист поверилаца да обавезно 1% потраживања конвертују у капитал а остатак потраживања факултативно. Повериоци који нису конвертовали капитал у акције задржавају право да то потраживање наплате из ликвидационе масе дужника или у стечајном поступку над Пословним системом „Станком“ .

Из свега изнетог, а на основу чл. 387. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци овог решења.

У поновном поступку се прво мора направити разграничење између стечајних поверилаца и излучних поверилаца. План реорганизације мора садржати све што је прописано чл. 156. од тачке 1 до тачка 16 Закона о стечају као и Националним стандардом за управљање стечајном масом бр. 6. Приликом састављања листе поверилаца и формирање класа поверилаца, мора се поступити у складу са налозима који су дати у образложењу овог решења а такође приликом предвиђања мера за реализацију плана реорганизације, мора се поступити у складу са наводима који су дати у образложењу овог решења. Пре него што се закаже рочиште, у смислу чл. 164. став 1 Закона о стечају, мора се испоштовати одредба чл. 157. став 3. Закона о стечају, осим у случају уколико се предложене мере не разликују од мера о којима се већ изјашњавала Комисија за заштиту

конкуренције. Након тога, првостепени суд ће поступити у складу са одредбама чл. 165. као и чл. 166. Закона о стечају и донети одговарајућу судску одлуку.

ЉЛ/ЈЈ/СП

